

[A. C. Mortensen.]

tænke sig at imødekomme Mindretallet“, vil jeg sige, at det har sin naturlige Forklaring i, at Mindretallet ikke vilde deltage i nogen Forhandling, ikke vilde udtale sig, ikke vilde stille Ændringsforslag, men kun erklærede, at for dem var det ikke andet at gøre end at stemme imod dette Forslag. Jeg beklager det meget. Vi er jo inde i en meget vanskelig Periode og skal nu gennemleve en Vinter med uhyggelig stor Arbejdsløshed, med økonomiske Sammenbrud o. s. v. Et meget stort Antal Borgere vil sikkert i denne Vinter komme i Restance med deres Skat, og hvis de arbejdsløse virkelig er saa heldige at faa Arbejde, skal de ikke alene betale den Skat, der forfalder, medens de har Arbejde, men ogsaa de Restancer, de er kommet i ved at gaa arbejdsløse i denne Vinter, og hvis der mangler blot lidt i, at de kan faa de 7 Kvartaler betalt inden Foraaret 1933, naar vi gaar til Kommunalvalg, skal de stemples som andenklassens Borgere og blive hjemme paa Valgdagen, naar andre gaar til Valg; og hvis Forholdene er saa fortvivlede, at Kommunalbestyrelsen vil eftergive den Del af Skatten, den har Lov til at eftergive, ja, saa skal de ogsaa miste Valgretten. Dette forekommer mig dog at være for urimeligt. Mindretallet synes at være af den Opfattelse, at Kommuneskat eftergives over en lav Sko, men det er desværre saa langt fra Tilfældet. Kommunalbestyrelserne er jo nødt til at være meget paapasselige med ikke at eftergive Skat, undtagen naar det er ganske umuligt, at vedkommende kan betale, men naar saa Kommunalbestyrelserne finder Forholdene saa uheldige, at de derfor eftergiver Halvdelen af Skatten, eventuelt $\frac{2}{3}$, som de kan gøre i enkelte Tilfælde, ja, saa skal vedkommende ogsaa miste sin Valgret. Dette forekommer mig at være ganske meningsløst.

Det, vi forlanger, det, Forslaget gaar ud paa, er jo kun, at vi skulde gaa tilbage til den Lov, som er gennemført i 1924 under Venstreministeriets Ledelse. Jeg beklager i høj Grad, at det ikke har været muligt at samle alle Partier om dette, og jeg synes, det er saa meget mere mærkværdigt, at Venstre ikke har kunnet gaa med til det, som Venstres Ordfører ved første Behandling gav Udtryk for, at han godt kunde tænke sig, at kriseramte Landmænd skulde have deres Skat eftergivet og alligevel bevare deres Valgret. Saa synes jeg, det er underligt,

at man ikke kan overføre dette paa alle, at man ikke kan gaa ind paa en saadan Ordning, at de, der faar eftergivet en saa stor Del af Skatten, som Kommunalbestyrelsen har Lov til at eftergive, alligevel bevarer deres Valgret. Venstre synes aabenbart, at det kun er Landmændene, Skatten trykker, men det er desværre mange andre. Navnlig Kommuneskatten trykker jo haardt i mange af de overbebyrdede Kommuner. Jeg ved, hvor svært det er. Jeg kender Forholdene i Viborg, og det er sikkert ikke bedre mange andre Steder. Jeg ved, at der er Folk, der har haft en lang Arbejdsløshedsperiode og derfor er kommet i Restance med deres Skat, og naar de saa endelig faar Arbejde, maa de hen paa Pantefogedkontoret hver Uge og aflevere en betydelig Del af den Løn, som der er Brug for til saa meget andet. Det er slet ikke saaledes, at der er ret mange, der faar Lov til at unddrage sig Skatten, naar de overhovedet kan betale. Der kan naturligvis være ganske enkelte, men det er i Virkeligheden uhyre faa. Der er mange, der staar i Restance med deres Skat, og naar de faar den eftergivet, er det, fordi de ikke kan betale. Jeg synes ikke, der er Grund til, at de derfor skal berøves Valgretten. Det er jo muligt, at de konservative Partier paa den Konto kan redde sig et Kommunalmandat hist og her i Landet, men jeg synes, det afgørende maa være, at man stiller sig retfærdigt overfor de Folk, der er i økonomiske Vanskeligheder og derfor ikke kan betale hele deres Skat.

Jeg vil derfor i Haabet om, at Regeringspartierne i det andet høje Ting maa være mere heldige med at overbevise Oppositionen om, at det er en retfærdig Lovændring, vi her foreslaar, anbefale Flerpartiet i dette høje Ting at stemme for Forslaget, og jeg vil haabe, at det skal lykkes at naa et bedre Resultat i det andet høje Ting, end det er lykkedes for os i Udvalget her.

Krag: Den ærede socialdemokratiske Ordfører (A. C. Mortensen) udtalte nu, at Mindretallet syntes at være af den Opfattelse, at Kommunerne eftergiver paalignet Skat over en lav Sko, og han føjede til, at dette desværre ikke er Tilfældet. „Desværre“ — i dette Ord ligger jo en Tilkendegivelse fra Ordføreren af, hvad der paa dette Punkt er hans Ønske. Det er jo et Ønske, som man fra socialdemokratisk Side systematisk bestræbte sig for at opfylde